

RECENZIJOS

Э. И. Липшицене-Зибуцайте, *Фразеологические синонимы французского языка*, Ленинград, 1971, 268 стр.

Neseniai Leningrado leidykla „Просвещение“ išspausdino užsienio kalbų fakultetų studentams skirtą mokymo priemonę „Prancūzų kalbos frazeologiniai sinonimai“. Tai pirmas tokio tipo leidinys, siekias užpildyti prancūzų k. frazeologijos srityje didžiulę spragą, kurią jaučia tiek besimokantieji, tiek dėstantieji prancūzų kalbą. Leksikologijos vadovėliuose vos keliais žodžiais užsimenama apie frazeologinius sinonimus, o atskiro tokios rūšies leidinio pas mus dar nebuvo. Frazeologija, kaip viena iš judresnių ir nepastovesnių žodyninės sudėties dalių, yra sunkiausiai įsisavinama šnekamojoje kalboje ir sunkiausiai suprantama tekste. Taigi leidinys labai aktualus, duodąs daug įdomios ir vertingos medžiagos.

Knyga palyginti nedidelės apimties, turinti apie 1000 frazeologinių junginių sinoniminių grupių. Tai dažniausiai vartojami XIX – XX amžių prancūzų kalbos frazeologiniai junginiai (pagrindinis dėmesys skiriamas veiksmožodiniams junginiams), randami grožinėje literatūroje, publicistikoje ir šnekamojoje kalboje. Autorė neapsiriboja paprastaisiais, įtraukia taip pat ir ankstesnių amžių frazeologizmus, argo bei pasenusius junginius, su kuriais studentai neišvengiamai susiduria, studijuodami atitinkamą literatūrą.

Knygos struktūra paprasta, bet labai patogi skaitytojui. Pradžioje duota įžanga

supažindina su medžiagos išdėstymo metodu – ka bei frazeologinių sinonimų traktavimu; frazeologinių junginių – sinonimų grupės pateiktos alfabetine tvarka; gale duota alfabetinė visų frazeologizmų rodyklė. Tai palengvina naudojimąsi knyga.

Autorės žodžiais tarant, knygos tikslas – atskleisti frazeologinės sinonimijos esmę, išaiškinti įvairius skiriamuosius frazeologinių junginių – sinonimų niuansus. Autorė siekia tikslo, pasitelkdama gausią leksikografinę medžiagą.

Didelė leidinio vertė ta, kad frazeologiniai junginiai – sinonimai yra aiškinami. Kiekvieno frazeologinio junginio – sinonimo reikšmė atskleidžiama, jį detalai aprašant, duodant rusų kalbos ekvivalentą (jei jis yra), taip pat iliustruojant jį konkrečiais pavyzdžiais. Nurodoma taip pat, kokiam stiliui priklauso duotas junginys, atkreipiamas dėmesys į morfologinę junginio struktūrą, ypač tais atvejais, kai junginio reikšmės niuansai keičiasi priklausomai nuo konteksto.

Leidinyje aktualus ir naudingas ne tik besimokantiems prancūzų kalbos ar dėstantiems leksikologijos kursą, bet ir kiekvienam, kuris domisi turtinga ir vaizdinga prancūzų kalbos frazeologija.

V. Mickienė